

ΚΑΤΙ ΝΕΟ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Χατζιδάκις: «Ο Θεοδωράκης έχει πολύ ταλέντο
και θα προσφέρει πολλά»...

ΕΝΑΡΞΗ. Η Μαίρη Λίντα τραγουδά τη «Μυρτιά», το κοσμοαγάπητο τραγούδι του Μίκη Θεοδωράκη. Την ορχήστρα του Έθνικου Ίδρύματος Ραδιοφωνίας τη διευθύνει ο ίδιος.

↑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ στιγμή της συναυλίας: Ο Χατζιδάκις (άνω) διευθύνει τη χορωδία, που την αποτελούν η Μαίρη Λίντα, ο Θεοδωράκης, η Μάρω Κοντού, η Μαρινέλλα και ο Μπιθικώτσης. «Ξέρουμε τώρα πού πηγαίνει το ελληνικό τραγούδι», δήλωσαν οι δυο συνθέται (δεξιά)

↑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ έρχονταν και έφευγαν, οι πόρτες του «Κεντρικού» ανοιγμένες διάπλατα κατάπιαν το κοινό, που έσπευδε ανήσυχο να προλάβει, το θέατρο γέμιζε, τ' αυτοκίνητα συνέχισαν να έρχονται, οι πόρτες συνέχιζαν να καταπίνουν και το θέατρο συνέχιζε να γεμίζει ως την στιγμή που γέμισε έντελως. Και κατόπιν; Κατόπιν άρχισε το γνώριμο δράμα του κόσμου, που μένει έξω από ένα γεμάτο θέατρο ή ένα γεμάτο γήπεδο ή ένα γεμάτο λεωφορείο. Καυγάδες, παρεξηγήσεις, απειλές του τύπου, «ξέρεις ποιός είμαι εγώ;» και «άφησέ με να περάσω γιατί θα χάσης τη θέση σου», καθώς και άλλα ωραία που έδιναν στην ατμόσφαιρα

Στὸ περιθώριο τῆς συναυλίας
τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ
ποὺ ἐσημείωσε μιὰ
ἄφάνταστη κοσμικὴ ἐπιτυχία

Ο ΧΙΩΤΗΣ, ΑΣΣΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΟΥ, ΣΥΜΜΕΤΕΣΧΕ ΣΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΑΠΟΘΕΩΣΗ. Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΥΠΟΚΛΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΠΟΥ ΕΠΕΥΦΗΜΕΙ

κ γνήσιο ἑλληνικὸ χρώμα ἄσσορτι
τὸ χρώμα τῆς συναυλίας.
Υπολογίζεται ὅτι χίλιοι πεντακό-
τοι περίπου ἄνθρωποι κατάφεραν τε-
λῶς νὰ χωρέσουν μέσα στὸ θέατρο
νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐκδήλω-
ση. Πόσοι ὅμως ἔμειναν ἀπ' ἔξω; Πό-
σοι προσπάθησαν νὰ βροῦν εἰσιτήριο
ὅπως νὰ τὸ ἐπιτύχουν; Τὴν ἴδια μέρα
ὡς δημοσιεύθηκε ἡ ἀναγγελία τῶν δύο
συναυλιῶν τῆς Δευτέρας καὶ τῆς Τε-
ρτῆς, τὰ εἰσιτήρια ἔγιναν καπνός.
Ὅτι τὸ μεσημέρι δὲν εἶχε μείνει κα-
νένα. Πού πήγαν; Ποιὸς πρόλαβε;
καὶ κάπως ἀπίθανο ὅτι 1.500 ἄν-
θρωποι ἔτρεξαν πρῶτῃ - πρῶτῃ μόλις διά-
σαν τὴν εἴδηση στὴν ἐφημερίδα καὶ
ὄρασαν ἰσάριθμα εἰσιτήρια. Φαίνε-

ται ὅτι κι αὐτὴ τῆ φορὰ ἀνακατεύθη-
κε στὴν ὑπόθεση ἡ μαύρη ἀγορὰ καὶ
ἐξαργύρωσε τὴν εὐκαιρία.

Ἔναρξη μὲ τὴν «Μυρτιά»

ΤΕΛΟΣ πάντων, κάποια στιγμή οἱ
διενέξεις ἐσταμάτησαν, ὅλοι ὅσοι μπό-
ρεσαν νὰ μποῦν βολεύτηκαν ὅπως - ὅ-
πως, ἄλλοι στὸν ἐξώστη, ἄλλοι ὀρ-
θιοὶ καὶ μερικὲς κυρίες στὰ γόνατα
τῶν κυρίων τους καὶ τὸ ρεσιτάλ ἄρ-
χισε. Ἡ Μάρω Κοντοῦ, ἄσφογι καὶ
χαριτωμένη πάντα, παρουσίασε τὸν
συνθέτη Θεοδωράκη καὶ τὴν Μαίρη Λίν-
τα, ποὺ ἐρμήνευσε τὸ πρῶτο τραγού-
δι, τὴν πασίγνωστη «Μυρτιά».
Ἀκολούθησε τὸ «Ἀρχιπέλαγος» ἔ-

νας νέος κύκλος τραγουδιῶν τοῦ Μίκη
Θεοδωράκη, λιγώτερο μελαγχολικὸς ἀ-
πὸ τὸν «Ἐπιτάφιο», ποὺ τὸ κοινὸ
τὸν ὑποδέχθηκε μὲ πολλὴ συμπάθεια.
Ἄλλὰ ἐκεῖ ποὺ χάλασε κυριολεκτικὰ
ὁ κόσμος καὶ σηκώθηκε τὸ θέατρο στὸ
πόδι (ἀπὸ τὴν γαλαρία ἀκούστηκαν
καὶ μερικὲς ροκάνες), ἦταν ὅταν ἔκα-
νε τὴν ἐμφάνισή του στὴ σκηνή, σφι-
γμένος στὸ κατάμαυρο κοστούμι του,
σοβαρὸς, ἀγέλαστος, καὶ κάπως ἀ-
ποσβολωμένος, ὁ Γρηγόρης Μπιθικώ-
τσης.

Μπιθικώτσης ἢ «Μπιθι»

ΠΟΙΟΣ εἶναι ὁ Μπιθικώτσης ἢ σκέτα
Μπιθι ὅπως τὸν βάφτισαν στὴ «Με-

γάλη Βρεταννία» ὅταν ἰεμφανίστηκε
πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ γιὰ νὰ τραγου-
δήσει. Τὸ ὄνομά του ἀρχίζει νὰ περι-
βάλλεται ἀπὸ τὴν ὀμίχλη κάποιου θρύ-
λου. Οἱ διαδόσεις παίρνουν καὶ δί-
νουν. Λέγεται ὅτι τὸ μπουζούκι του
εἶναι δῶρο τῆς Βασιλίσσης, ποὺ εἶ-
ναι μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες θαυμάστριές
του. Ὅτι εἶναι ὁ πιὸ ἀκριβοπληρωμέ-
νος τραγουδιστὴς ποὺ διαθέτει σήμε-
ρα ἢ Ἀθήνα. Ὅτι μιὰ κυρία τῆς ἀ-
ριστοκρατίας εἶναι τρελλὰ ἐρωτευμέ-
νη μαζί του. Ὅτι...

Ἄλλὰ οἱ διαδόσεις ὅταν ἀρχίσουν
δὲν τελειώνουν. Κάτι ποὺ δείχνει κα-
λύτερα τὰ ἀπλωμα τῆς φήμης του εἶ-
ναι τὸ παρακάτω ἀνέκδοτο: Μιὰ κυρία
ρῶτησε σὲ ἓνα σπίτι ποιὸς εἶναι αὐ-

Τό λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!

Έγινε για να σας ξαναδώσει
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο,
την αίσθησι της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποιήσεως,
που θα σας εξασφάλιζαν,
εύγενικά, επιδέξια χέρια, ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύθι...
Για την περιποίησι του δέρματός σας,
την τόνωσι των νεύρων,
την ευεξία σας,
άρχει τὸ ντους με

Bubble
Bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ
ΦΑΜΑΡ

τὸ λουτρό, τὸ ντους, τὸ λούσιμο.

ΥΠΕΡΟΣΩΠΟΙ Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ο ΣΤΕΛΙΟΣ Καζαντζίδης και η
Μορινέλλα επιβεβαιώνουν την πε-
ποιθήση ότι ο παλαιός τύπος έρμη-
νευτών του λαϊκού τραγουδιού τεί-
νει μέρα με την ημέρα να εκλείψει.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ Μπιθικώτσης, ο «δασι-
λιάς» του σύγχρονου λαϊκού τραγου-
διού. Η επιτυχία του υπήρξε άκα-
ριαία και τεράστια. ενώ οι δίσκοι
του σημειώνουν ρεκόρ πωλήσεως.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

„White Label”
IS THE SCOTCH

IT
NEVER
VARIES

τός ο Ρίτσος για τον όποιον γίνε-
ται κάποιος λόγος τώρα τελευταία
και πήρε την απάντηση: «Μά δεν τον
ξέρετε; Είναι αυτός που βάζει τὰ λό-
για στα τραγούδια του Μπιθικώτση».

“Ένα δράμα στα παρασκήνια

ΑΥΤΗΝ την ξαφνική φήμη που τον τύ-
λιξε στην χρυσαφένια όμιχλη της, ο
Μπιθικώτσης την δέχεται πολύ εύχα-
ριστημένος, αν και ελάχρως κατάπλη-
κτος. Η επιτυχία ήλθε πολύ γρήγο-
ρα, δεν την περίμενε. “Όλα άλλαξαν
μέσα σε λίγες εβδομάδες. Από το τα-
πεινό κέντρο του Αιγάλεω, όπου τρα-
γουδούσε, βρέθηκε ξαφνικά στην κο-
ρυφή της επικαιρότητας. Οί δίσκοι
του κάνουν ρεκόρ πωλήσεως. Του ζη-
τούν να τραγουδήσει στη «Μ. Βρετάνι-
α». Γυρίζει ταινίες, δίνει αυτόγρα-
ρα, συνεντεύξεις.

«Προβιβάστηκε», λέει ο ίδιος ά-
πλά, εξηγώντας με μιὰ λέξη όλα όσα
συνέβησαν στο διάστημα αυτό. Αυτή
 όμως ή αλλαγή είχε και τις συνέπειές
της. Στο ρεσιτάλ της Δευτέρας, ο
Μπιθικώτσης ζαλισμένος από τὰ πολ-
λά φώτα, τὰ χειροκροτήματα, την έ-
ξαψη και τον ένθουσιασμό που τον κύ-
κλωναν, διέκοψε τὸ τραγούδι του, έ-
τρεξε στα παρασκήνια και έκανε έμε-
τό. «Έπαθε τράκ», είπαν οί περισσό-
τεροι, αλλά ο ίδιος εξήγησε μετά, ότι
του πόνεσε τὸ στομάχι του. Την Τε-
τάρτη που επανελήφθη ή συναυλία, όλα
τὰ μάτια ήταν έστραμμένα προς τον
Μπιθικώτση. Θα πάθαινε πάλι τράκ;
Οί υπάλληλοι του ΕΙΡ, που είχαν την

εύθύνη της συναυλίας, περίμεναν στα
παρασκήνια με κομμένη την αναπνοή
και κάθε φορά που ο Μπιθικώτσης κόμ-
πιαζε, αντήλλασσαν βλέμματα άπελ-
πισίας: «Τί συμβαίνει; Σταμάτησε;
“Όχι ακόμη. Γιατί δεν τραγουδά; Δεν
σας φαίνεται πως ή φωνή του είναι πιο
άδύνατη; Δεν τον άκούω. Καθήκαμε».
Αυτό ήταν τὸ σιωπηλό δράμα της πα-
ραστάσεως, που φυσικά δεν τὸ πήραν
εΐδηση οί θεατές, αλλά τὸ έζησαν ό-
σοι ήταν μέσα στα παρασκήνια.

Συνέντευξη...

ΑΛΛΑ αυτή τη φορά ο Μπιθικώτσης
έβγαλε τὸ ρεσιτάλ ως τὸ τέλος, αντι-
μετώπισε γενναία τὸ κοινό και έγκα-
τέλειψε τη σκηνή με άρκετή δυσκολία.
«Πώς ήμουν;» με ρώτησε κατόπιν. Εΐ-
χαμε γνωριστή πριν από μερικά λε-
πτά, αλλά οί γνωριμίες στα παρα-
σκήνια θερμαίνονται γρήγορα. «Μιὰ
χαρά» του απάντησα. Καθήσαμε σε
ένα καναπέ και άρχισαμε να κουβεν-
τιάζουμε. Γεννήθηκε στα 1922 και
παντρεύτηκε πριν δέκα χρόνια. Τὸ
1955 πρωτοτραγούδησε στη «Ζούγκλα»
ένα κέντρο στην Πλατεία Βάθης. Τὰ
περισσότερα τραγούδια από όσα τρα-
γούδησε ως τὸ 1960 είναι δικά του.
Και τώρα οί απόψεις του: Πώς βλέ-
πει τὸ ελαφρὸ λαϊκὸ τραγούδι; «Τώ-
ρα με τον Θεοδωράκη και τον Χατζι-
δάκι πήρε τον καλὸ δρόμο. Ήταν και-
ρὸς να βγάλουμε και κάτι δικό μας.
Αυτὰ τὰ φὸξ-τρότ και οί σάμπες
και οί ρούμπες τί νομίζεις ότι εί-
ναι; Είναι λαϊκὰ τραγούδια που τὰ
παίρνει ο ένας και ο άλλος και τὰ

**Μπιθικώτσης: «'Ο Μπελαφόντε είναι κάτι σαν και μένα.
Τραγουδάει τὰ λαϊκὰ τραγούδια τοῦ τόπου του.
Τώρα με τὸν Θεοδωράκη καὶ τὸν Χατζιδάκι τὸ ἑλληνικὸ
ἐλαφρὸ τραγούδι πῆρε τὸν καλὸ δρόμο».**

κάνει σουζέ. 'Ο Μπελαφόντε νὰ ποῦ-
με, εἶναι κάτι σαν και μένα. Τραγου-
δά τὰ λαϊκὰ τραγούδια τοῦ τόπου
του. Μ' ἔννοεῖς;»

Γιὰ τὸ ταγκὸ τί γνώμη ἔχει; «Κα-
λὸ εἶναι γιὰ νὰ τὸ χορεύουν οἱ πελά-
τες τοῦ μαγαζιῦ καὶ νὰ κλείνουν ραν-
τεβοῦ». Μὲ δυὸ λόγια δὲν τοῦ ἀρέ-
σουν τὰ ἐλαφρὰ τραγούδια; «Τί νὰ
μοῦ ἀρέσουν ἀπὸ αὐτά. Εἶναι σαν τὴ
γειτόνισσά μου τὴν κυρὰ - Εὐτέρπη,
ποῦ ἀνοίγω τὸ παράθυρο καὶ τὴν βλέ-
πω κάθε μέρα ἴδια κι ἀπαράλλακτη
μπροστά μου». Καὶ ἡ ἀριστοκρατία;
Πῶς τοῦ φάνηκε τώρα ποῦ τὴν γνώ-
ρισε; «Εἶναι ὄλοι ἐξαιρετικοὶ ἄνθρω-
ποι. Μακάρι νὰ ἦταν ὅλος ὁ κόσμος
ὅπως αὐτοί». Σκοπεύει νὰ ἀγοράσει
αὐτοκίνητο; «Θὰ πάρω, ἀλλὰ ἐπειδὴ

ἔχω ἓνα φόβο γιὰ τὸ τιμόνι, λέω νὰ
πάρω καὶ ἓνα σωφέρ».

«Δὲν μᾶς χρειάζεται τύχη»

ΜΕΤΑ τὸ πρώτο μέρος τῆς συναυ-
λίας, τὰ παρασκήνια πολιορκήθηκαν
ἀπὸ διαδοχικὰ κύματα πιστῶν, ποῦ
ἤθελαν νὰ γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ τὸν
συνθέτη καὶ τοὺς τραγουδιστὰς.

Γιὰ λίγα λεπτὰ βασιλεύσε μέσα
στὰ παρασκήνια τὸ χάος. 'Ο Θεοδωρά-
κης ἀποκλεισμένος σὲ κάποια γωνιὰ
ὑπέγραφε αὐτόγραφα, μοίραζε ἀπελ-
πισμένα χαμόγελα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ
καὶ ἔκανε κάθε τριάντα δευτερόλεπτα
μιὰ προσπάθεια ἐξόδου χωρὶς ἐπιτυ-
χία. Μιὰ κυρία τὸν εἶχε πλησιάσει
κρατώντας ἓνα μικρὸ δέμα στὰ χέρια

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ἔκανε μιὰ λαμπρὴ ἐμφάνιση, συνο-
δεύοντας στὸ πιάνο τὴν ἐκτέλεση ἑνὸς καινούργιου τραγουδιοῦ.

ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΚΟΣΜΟΥ στὸ «Κεντρικὸ». «Ποιὸς τραγουδᾷ ἡ Κάλλας;»,
ρωτοῦσαν ἔξω οἱ περίεργοι. Κ' ἔπαιρναν τὴν ἀπάντηση: «'Ο Μπιθικώτσης»

της καὶ προσπαθοῦσε νὰ τοῦ πῆ κάτι.
'Ο Θεοδωράκης δὲν ἄκουγε. 'Η κυρία
ἐπέμενε. Εἶχε σηκωθῆ στὶς μύτες τῶν
ποδιῶν της καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν
θθάσει. Τέλος ὁ συνθέτης ἄκουσε. 'Η
κυρία ἦταν ποιήτρια καὶ ἤθελε νὰ γρά-
ψει στίχους πάνω σὲ μουσικὴ δική
του. Τὸ δέμα ἦταν ἓνας ἀνέκδοτος
τόμος ποιημάτων. «Μάλιστα», εἶπε ὁ
συνθέτης καὶ κάνοντας μιὰ βουτιά ἀ-
πελπισίας ἐξηφανίσθη πίσω ἀπὸ μιὰ
πόρτα τῶν παρασκηνίων.

Πιὸ πέρα ὁ Χατζιδάκις, κυκλωμένος
κι αὐτὸς ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς του ρί-
χνει τὴ γνώμη ὅτι αὐτὸ τὸ ρεσιτάλ
εἶναι τὸ σημαντικώτερο μουσικὸ γε-
γονὸς τῆς χρονιάς. «Ξέρω τὸν Θεοδω-
ράκη ἀπὸ τὴν κατοχή» λέει. «'Ἐχει
πολὺ ταλέντο καὶ θὰ προσφέρει πολ-
λὰ στὸ ἑλληνικὸ τραγούδι». Ναί, ἀλ-
λὰ ποιὸ ἑλληνικὸ τραγούδι, ρωτᾷ κά-
ποιος. Τὸ σοβαρὸ, τὸ ἐλαφρὸ, τὸ λαϊ-
κὸ; Τί εἶναι αὐτὸ τὸ εἶδος ποῦ δια-
μορφώνεται τώρα γύρω μας; 'Ο Μά-
νος κάνει μιὰ κίνηση ἀδημονίας. «Τί
σημασία ἔχει πῶς θὰ τὸ ὀνομάσει κα-
νεῖς. 'Η μουσικὴ εἶναι μιὰ ἔκταση,
ποῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τραγούδι καὶ κα-
ταλήγει στὴ συμφωνία. Κάπου ἐκεῖ
ἀλωνίζουμε ὁ Μίκης κ' ἐγώ. Χθὲς ὁ
Θεοδωράκης ἔγραφε μπαλέτα. Σήμε-
ρα γράφει τραγούδια καὶ αὔριο μπο-
ρεῖ νὰ ξαναγυρίσει στὸ μπαλέτο ἢ
σὲ κάτι παρόμοιο. Αὐτὸ ποῦ ἔχει ση-
μασία γιὰ τὸ ἑλληνικὸ τραγούδι εἶ-
ναι ὅτι δὲν ἐξελίσσεται πιά συμπτω-
ματικά. Ξέρουμε ποῦ τὸ πᾶμε. 'Ὡς
χθὲς ἓνα καλὸ τραγούδι θὰ γραφόταν
μόνο κατὰ τύχη. Σήμερα ἡ τύχη δὲν
μᾶς χρειάζεται».

Οἱ ντιζέξ - χανοῦμ φεύγουν

ΚΑΤΙ ποῦ θὰ μπορούσε νὰ παρατηρή-
σει κανεῖς στὸ περιθώριο τῆς συναυλίας
εἶναι αὐτὴ ἡ στροφὴ ποῦ ἐμφανίζει τὸ
ἑλληνικὸ λαϊκὸ τραγούδι. 'Ο τύ-
πος τῆς ντιζέξ - χανοῦμ με τὴν βραχνή
φωνή καὶ τὸ περίσσευμα μερικῶν ὀκά-
δων, ποῦ ἄλλοτε ἦταν ἡ θεὰ τοῦ μπου-
ζουκιῦ, ἔχει ἀπομονωθῆ ὀριστικὰ στὰ

κέντρα ἐκεῖνα ὅπου προσφέρεται τὸ εἶ-
δος ἀνόθευτο μεταξὺ μερικῶν πυροβο-
λισμῶν καὶ ἑνὸς μαχαιρώματος. Σή-
μερα οἱ ἐρμηνεύτριες τοῦ ἑλληνικοῦ
λαϊκοῦ τραγουδιοῦ (ὅπως ἡ Μαίρη
Λίντα καὶ ἡ Μαρινέλλα ποῦ ἀντι-
προσώπευσαν τὸ γυναικεῖο φύλο στὴ
συναυλία) δείχνουν μεγάλη φροντίδα
γιὰ τὴ σιλουέττα τους, πηγαίνουν στὸ
Παρίσι γιὰ νὰ ντυθοῦν καὶ ἐνδιαφέρον-
ται γιὰ τὰ γοῦστα ἑνὸς κοινοῦ ἐντε-
λῶς διαφορετικοῦ ἀπὸ κείνο ποῦ τὶς
ἀποθέωνε ἄλλοτε.

'Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνδρικός τύπος ἔχει
ἀλλάξει. 'Ο τύπος τοῦ βλοσυροῦ καὶ
ἀκούρευτου ἀνθρώπου με τὴν φαβορίτα
ποῦ θέλησε μέσα στὴ σύγχυση γύρω
ἀπὸ τὸ λαϊκὸ τραγούδι νὰ τρυπῶση
ἀπὸ κάποια γωνιὰ στὴ διασημότητα,
ἐξωρίστηκε κι αὐτὸς μαζί με τὴν ντι-
ζέξ - χανοῦμ στὰ γνωστὰ εὐαγὴ κέν-
τρα. Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ πῆ ὅτι ὁ
ἀπλοϊκὸς καὶ λιτὸς Μπιθικώτσης, ἀ-
νήκει στὴν κατηγορία αὐτὴ, ὅπως δὲν
θὰ ἀνήκουν καὶ οἱ ἄλλοι ποῦ θὰ ἐμ-
φανισθοῦν αὔριο σὲ κάποια νέα συναυ-
λία ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ.

Κάτι νέο γεννιέται...

ΚΑΙ γιὰ νὰ κλείσουμε τὴν συζήτηση
ποῦ ἀρχίζει ἴσως καὶ γίνεται κάπως
ἀνιαρὴ: Γιατί συνεχίζουμε νὰ μιλάμε
περὶ μπουζουκιῦ; Στὴ συναυλία τοῦ
Θεοδωράκη τὸ λόγο εἶχαν τὰ βιολιά.
Μπουζούκι, ἓνα εἶδαμε νὰ ὑπάρχει καὶ
αὐτὸ ἴσως τιμῆς ἔνεκεν, (παιζόταν
ἀπὸ τὸν Μανώλη Χιώτη). Ἴσως νὰ ὑ-
πῆρχε καὶ κανένα ἄλλο, ἀλλὰ θὰ ἦ-
ταν τόσο παραμερισμένο, ὥστε κανεῖς
δὲν τὸ πρόσεξε. Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὸ
μπουζούκι; Κάτι ἄλλο εἶναι αὐτὸ ποῦ
γεννιέται αὐτὴ τὴ στιγμή ἀπὸ τὴν
δυάδα Θεοδωράκη - Χατζιδάκι, κάτι
περισσότερο ἑλληνικὸ καὶ λιγώτερο
ἀνατολίτικο, κάτι ποῦ θὰ ἀνσκοπι-
ση ἴσως ὄλους ὅσοι ἀνησυχοῦν γιὰ
τὴν ἐξέλιξη τῆς ἑλληνικῆς ἐλαφρῶς
μουσικῆς...